

konfliktsituationer. Begge parter var tilfreds med handels- og udviklingsrådets oplæg og dagsorden til konferencen. De særlige „krystaliseringspunkter“ omtaltes, uden at man dog fra vestlig side i almindelighed stillede konkrete resultater i udsigt.

Repræsentanterne fra de *vestlige* lande koncentrerede sig især om mulighederne for at yde handelspræferencer til varer fra u-lande og nævnte i denne sammenhæng de indrømmelser, som OECD-landene allerede havde givet. Den italienske delegerede var dog ikke utilbøjelig til at mene, at sådanne generelle præferenceordninger i første række ville være til fordel for industrilandene ved at medvirke til øget konkurrence u-landene imellem. En del delegerede beskæftigede sig med prisstabilisering for råvarer gennem markedsaftaler vare for vare. USA udtalte sig positivt om de igangværende forhandlinger om en kakaoaftale, men var skeptisk over for forslagene om stødpude-arrangementer (bufferstock) og diversifikationsfunds. Flere fremskridt måtte gøres, før supplementær finansiering kunne gennemføres i praksis. USAs delegerede udtalte sig på linje med andre om nødvendigheden af en gradvis afskaffelse af told og kvantitative handelsrestriktioner; Kennedy-runden havde også givet u-landene visse fordele. Den japanske repræsentant henstillede, at der fandt en vis koordination sted blandt samtlige giverlande.

Et meget stort antal *u-lande* deltog i debatten. Bortset fra mere generelle overvejelser over den indbyggede skævhed i det traditionelle handelsmønster mellem industri- og u-lande og mangelen på indgåede råvareaftaler inden for de sidste 3 år, indeholdt indlæggene en indtrængende opfordring til de mere udviklede lande om at møde til New Delhi-konferencen med den nødvendige politiske vilje til at opnå konkrete resultater. Der henvistes til den fortsatte ufordelagtige prisudvikling for u-landenes hovedeksportvarer og disse landes faldende andel af verdenseksporten. Uden at fremsætte konkrete forslag anmodedes industrilandene om at øge forbruget af råvarer, samt træffe forholdsregler mod de uheldige prisvirkninger for u-landenes produkter stammende fra konkurrencen med syntetiske varer.

Betydningen af generelle ikke-diskriminatoriske told-præferencesystemer på ikke-

gensidighedsbasis blev understreget fra u-landsside, som ligeledes ønskede passende finansiering af bufferstock-ordninger, foruden en aftale om supplementær finansiering. Kennedy-rundens resultater for u-landene betegnede som utilfredsstillende. Skibsfartsproblemerne omtaltes kun perifert.

Østlandene, som af u-landene ligeledes var blevet anmodet om større indrømmelser, placerede i indlæg, der særligt for Sovjetunionens vedkommende var kraftigt politisk orienteret, ansvaret for de manglende fremskridt siden den første konference hos de vestlige lande og fremhævede stigningen i deres egen handel med u-landene, især deres import af forarbejdede varer fra disse lande. I samtlige indlæg fra øststaterne betonedes interessen for øget øst-vest-handel, som også ville være til u-landenes fordel.

Fra alle sider blev der givet tilslutning til oprettelsen af det fælles internationale handelscenter under UNCTAD og GATT.

Af særlig interesse for Danmark kan nævnes, at Danmark tillige med Holland blev rosende omtalt af Senegals delegerede for vore bestræbelser på at efterleve 1 pct.-målsætningen. Ghanas repræsentant nævnte i sit indlæg med tak det rentefrie danske statslån.

II. Resolutionerne.

1. Efter langvarige underhåndsforhandlinger aftaltes det, at udvalgets formand skulle forelægge et kompromisforslag til en resolution i henhold til hvilken generalforsamlingen:

1) med tilfredshed tager handels- og udviklingsrådets årsrapport og forberedelsesarbejde til UNCTAD II til efterretning,

2) indbyder regeringerne til at underkaste Algier-erklæringen, især dens 2. part, alvorlig overvejelse i forbindelse med forberedelserne til konferencen,

3) henleder konferencens opmærksomhed på den enighed, som formanden for handels- og udviklingsrådets 5. samling havde givet udtryk for var blevet opnået, hvorefter den forestående konferences hovedmål ville blive a) at bedømme virkningerne af UNCTAD I, b) at forhandle sig frem til konkrete resultater vedrørende internationalt samarbejde og udvikling og c) at udbyde spørgsmål, som kræver yderligere undersøgelse før overenskomst kan imødeses,